

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/104453,Kazimierz-Damian-Babinski-ur-10-pazdziernika-1895-w-Opatowie-zm-24-wrzesnia-1970.html>
25.04.2024, 09:13

Kazimierz Damian Bąbiński (ur. 10 października 1895 w Opatowie, zm. 24 września 1970 w Szczecinku) - pułkownik piechoty.

Dnia 1 lipca 1920 w wypadzie na m. Horodnicę czołowe dwie kompanie podpuszczone zostały przez nieprzyjaciela na bardzo bliski dystans a następnie przywitane bardzo silnym ogniem KM, piechoty oraz artylerii, zdemoralizowane tym niespodzianym napadem ustępują przed atakującym nieprzyjacielem. W tym krytycznym momencie ppor. Bąbiński będący ze swą kompanią jako osłona baterii, widząc grożące niebezpieczeństwo nie zważa na dysproporcję sił, rzuca się ze swą kompanią na bagnety i flankowym kontratakem rozpedza pewnego już zwycięstwa nieprzyjaciela, biorąc przy tym 2 KM i kilkunastu jeńców. (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 11 września 1920)

W 1912 ukończył gimnazjum filologiczne w Lublinie. Od sierpnia 1914 w 1 kompanii IV batalionu 1 Pułku, następnie w I batalionie 5 Pułku I Brygady Legionów Polskich, jako podoficer przeszedł wszystkie boje Brygady i był dwa razy ciężko ranny. Od lipca do grudnia 1917 internowany w Szczypiornie, po czym w POW instruktor, następnie komendant okręgu lubelskiego. Od listopada 1918 w Wojsku Polskim, dowódca plutonu, następnie 5 kompanii 5 Pułku Piechoty Legionów (od listopada 1919 do września 1920). W latach 1921–1924 oficer sztabu 1 Dywizji Piechoty Legionów, 1924–1930 ponownie w 5 pp Leg., m.in. jako adiutant i dowódca batalionu. W latach 1930–1932 dowódca baonu KOP „Nowe Troki”. W 1934 czasowo w Wojskowym Biurze Historycznym. W latach 1935–1938 zastępca dowódcy 42 Pułku Piechoty, 1938–1939 dowódca 5 Pułku Piechoty Legionów, z którym walczył w kampanii

Kazimierz Damian Bąbiński

polskiej do 14 września. Po ucieczce z niewoli niemieckiej w SZP i ZWZ, w latach 1942–1944 komendant Okręgu Wołyń AK, następnie w Komendzie Głównej AK. Od stycznia do marca 1945 zastępca komendanta „Nie”. Aresztowany 2 listopada 1945, był więziony do 1953. Później mieszkał w Szczecinku. Pochowany na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Awanse: podporucznik (1919), porucznik (1920), kapitan (1922), major (1928), podpułkownik (1934), pułkownik (1943).

Bibliografia:

D. Faszczka, *„Luboń”, „Wiktor” – pułkownik Kazimierz Bąbiński 1895–1970*, Warszawa 2010;
A.K. Kunert, *Słownik biograficzny konspiracji warszawskiej 1939–1944*, t. 2, Warszawa 1987, s. 29–31.